

gen. Mit Standpunkt er netop ogsaa dette, at vi bør ind paa, at der i saa Henseende gælder de samme Regler for Folkeskolen som for de private Skoler, og det skal være min Bestræbelse, hver Gang der indkommer Begæring om en ny Skoleplan, og der udtales et bestemt Ønske fra Forældrenes og Kommunens Side om, at der maa blive en saadan Frihed med Hensyn til Valget af Midlerne ved Religionsundervisningen, da at tillade det, saa vidt det lader sig gøre efter Lovgivningens Bestemmelser. Mit Standpunkt er her fuldstændig det samme som det, der blev hævdet af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Jeg haaber, at man under de kommende Forhandlinger om Skoletilsynet vil komme ind paa denne Sag, og at vi maa naa til at faa ophævet i alt Fald nogle af de gældende, ret strenge Bestemmelser.

Jeg skal til sidst omtale det Spørgsmaal, der har lagt Beslag paa en betydelig Del af Tiden her, nemlig Friskolesagen i Møborg. Først maa jeg takke det ærede Medlem fra Assens for hans gode, indgaaende og rent saglige Tale, der jo vidnede om stor Indsigt i Sagen og tillige om stor Interesse for og Kærlighed til den private Skole. Jeg tror, at Friskolen i og for sig havde været bedre tjent med at faa det ærede Medlem til sin Forsvarer end det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard), der sagde om sig selv, at han var valgt af Friskolen dertil. Jeg er i det hele og store enig med det ærede Medlem fra Assens i hans Syn paa de Ting. Jeg forstaaer hans Kærlighed til Friskolen og er enig i, at den har gjort et stort og godt Arbejde. Hvorfor skulde jeg ikke være det? Jeg har selv som Dreng gaaet i en Friskole og syntes godt derom. Inden jeg kommer ind paa det Par Punkter, hvor jeg ikke er helt enig med det ærede Medlem, skal jeg omtale nogle Smaating, som jeg tror, at det ærede Medlem ikke har været opmærksom paa.

Det ærede Medlem synes at ville bebrejde mig, at jeg ikke havde skaffet mig Lærerindens Erklæring. Men da jeg skulde træffe min Afgørelse, forelaa der for mig en Klage fra Skolebestyrelsens Formand, altsaa den Mand, som Lærerinden var gaaet til og havde klaget til, og jeg havde ogsaa en Klage fra Præsten; begge Parter havde altsaa udtalt sig. Jeg maatte da gaa ud fra, at jeg besad det nødvendige Grundlag for Afgørelsen af denne Sag, og at der ikke var Anledning til ogsaa at afkræve Lærerinden en Er-

klæring. Jeg kunde naturligvis ogsaa have afkrævet de øvrige Skolekommissionsmedlemmer Erklæringer. Men jeg havde nu, som sagt, begge Parter Klager, baade Klagen fra Præsten og Klagen fra Formanden for Friskolens Bestyrelse, der for øvrigt ogsaa var Skolekommissionsmedlem. Der er ganske vist i denne Klage fra Bestyrelsens Formand ikke omtalt den lidt irriterende og irritable Maade, hvorpaa Præsten var optraadt ved sit Besøg i Skolen, med dette Indbrud i Morgenbønnen og dette, at han forhindrede Morgensalmen, men den indeholdt dog ellers det reelle i Sagen. Jeg mener derfor, at jeg ikke gjorde noget, hvorom det kan siges, at jeg foretog noget urigtigt.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Præsten kendte Lærerinden. Det ved jeg ikke noget om, det forelaa der ikke noget om i Sagen. Dernæst siger det ærede Medlem, at Præsten havde afholdt Eksamen hos Lærerinden, der var blevet ansat et Par Maaneder før den afholdte Eksamen. Som Sagen forelaa for mig, var den tidligere Lærerinde død den 11te Marts. Derefter var der ansat en ny Lærerinde, og Præsten afholdt Eksamen i April. Datoen kender jeg ikke, men som Regel afholdes disse Eksaminer midt i April. Jeg maa altsaa antage, at der ikke er gaaet et Par Maaneder, men højst en Maanedes Tid. Ved denne Eksamen over øverste Klasse er det, Præsten udtaler, at han syntes ikke, han havde hørt tilstrækkeligt; der var noget, han var misfornøjet med, derfor kunde han ønske at høre noget mere, før han afgav sin Erklæring.

Der er to Standpunkter at tage i Sagen: Det, jeg har taget i Skrivelserne, og det, som det ærede Medlem fremhævede som det eneste lovlige. Som nævnt i min Tale forleden stod jeg ved Afgørelsen saaledes, at jeg mente, at begge disse Standpunkter var forenelige med den gældende Lov, og for mig er Spørgsmaalet blot, hvilket af disse Standpunkter der vilde tjene Friskolen bedst. Jeg traf da den Afgørelse, at ved de Skoler, der søgte Statsunderstøttelse, maatte der være Adgang for Skolekommissionen og dens enkelte Medlemmer — dette Udtryk skal jeg senere komme tilbage til, da det ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem fra Assens — til at gøre sig bekendt med Undervisningen. Det er jo de færreste Steder, at noget lignende sker som det, der efter Lærerindens Erklæring viser sig at være sket i Møborg Skole. Oftest